

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. ΠΕΙΡΑΙΑ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

δεν επιτρέπουν στα παιδιά μας να γίνουν ό,τι καλύτερο μπορούν

<p><u>Ο δρόμος για το δημόσιο πανεπιστήμιο κλείνει για χιλιάδες παιδιά.</u> Με το εντελώς αντιφατικό εφεύρημα της <u>Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής</u> σε ένα διαγωνισμό, είκοσι χιλιάδες θέσεις έμειναν κενές στα δημόσια πανεπιστήμια. Ακόμη είκοσι χιλιάδες νέοι και νέες σπρώχνονται στους εμπόρους σπουδών.</p>	<p>ΕΝΩ</p>	<p><u>Ιδιωτικά Κολέγια, παραρτήματα ιδιωτικών πανεπιστημίων και πανεπιστήμια στο εξωτερικό</u> προσφέρουν σπουδές και πτυχία έναντι διδάκτρων, αδιαφορώντας για στιδήποτε άλλο πέρα από το <u>πορτοφόλι των γονιών</u>. Η κυβέρνηση μάλιστα διευρύνει τα εργασιακά δικαιώματα των <u>αγορασμένων σπουδών</u>.</p>
<p><u>Εμπόδια μπαίνουν στην συνέχιση της φοίτησης στο γενικό Λύκειο.</u> Χιλιάδες μαθητές και μαθήτριες υπολογίζεται ότι θα οδηγηθούν στην αποτυχία φέτος στην α΄ και β΄ Λυκείου, μέσα από την επινόηση της <u>Τράπεζας Θεμάτων</u> που αυξάνει τη δυσκολία των εξετάσεων.</p>	<p>την ώρα που</p>	<p>Η επίσημη ρητορεία προσπαθεί να μας πείσει ότι <u>η ιδέα της ισότητας είναι ανεδάφικη</u> και ότι τα παιδιά από το Περιστέρι και το Κερατσίνι θα πρέπει να βολευτούν με ένα μέλλον ανειδίκευτου ή τεχνίτη χωρίς ή με περιορισμένες σπουδές.</p>
<p><u>Πανελλήνιες εξετάσεις στη Στ΄ Δημοτικού</u> θεσμοθετήθηκαν μέσα στο καλοκαίρι που μας πέρασε, για να χαρακτηρίσουν τα σχολεία με βάση την επίδοσή τους σε αυτές. Η αυξανόμενη επικέντρωση της διδασκαλίας στα υπό εξέταση μαθήματα είναι μονάχα το ένα πρόβλημα. Το άλλο είναι η πρώτη συνάντηση των παιδιών με την αποτυχία και η μοιρολατρική αποδοχή της ιδέας «<u>εγώ δεν κάνω για γράμματα</u>».</p>	<p>αν και</p>	<p>Αν θέλουμε τα παιδιά μας να μην γίνουν πολίτες β΄ κατηγορίας κι αν θέλουμε κάτι καλύτερο από μια ανασφαλή και κακοπληρωμένη εργασία γι΄ αυτά, πρέπει να τα κρατήσουμε για πολλά χρόνια σε ποιοτικά και δημοκρατικά σχολεία. <u>Οι (τεχνολογικές, επιστημονικές, πολιτικές κλπ.) εξελίξεις επιβάλλουν μακροχρόνιες και με ευρύ ορίζοντα σπουδές για τα παιδιά του 21^ο αιώνα.</u></p>
<p><u>Καμία επίσημη επανεξέταση (ή αξιολόγηση) των διδακτικών βιβλίων</u> δεν σχεδιάζεται παρά τις ολοφάνερές αδυναμίες τους και τις τεκμηριωμένες κριτικές που έχουν ασκηθεί από παιδαγωγούς της πράξης και της θεωρίας στα δεκαπέντε χρόνια ζωής τους.</p>	<p>την ώρα που</p>	<p>Όλα τα προβλήματα των σχολείων επιχειρείται να χρεωθούν στους εκπαιδευτικούς μέσα από την ποσοτική και αυταρχική αξιολόγησή τους. Και βέβαια ο φόβος της αρνητικής αξιολόγησης θα εκβιάσει όσους διαφωνούν με την αριστοκρατική εκπαιδευτική πολιτική για το σχολείο της πρόωρης και μαζικής απόρριψης μαθητών.</p>
<p><u>Ο μέγιστος αριθμός ανά τμήμα επανήλθε στα 25 παιδιά.</u> Αν ο νόμος δεν είχε αλλάξει σήμερα τα τμήματα νηπιαγωγείων και οι τάξεις α, β, γ και δ θα έπρεπε να έχουν 22 ή λιγότερα παιδιά και στα επόμενα δύο χρόνια το μέτρο θα ίσχυε και για τις δύο μεγαλύτερες τάξεις του δημοτικού.</p>	<p>αν και</p>	<p>Από τη μία πλευρά η πανδημία επιβάλλει την αραιώση των τάξεων και από την άλλη η παιδαγωγική της επιτυχίας επιβάλλει τα μικρά τμήματα για να μπορέσει η διδασκαλία να διαφοροποιηθεί όπου υπάρχει ανάγκη.</p>
<p>Τα σχολεία υποφέρουν από έλλειψη προσωπικού καθαριότητας, κυρίως στους δήμους που περιορίζονται στην κυβερνητική πολιτική, εν μέσω πανδημίας.</p>	<p>την ίδια στιγμή</p>	<p>Δεκάδες εκατομμυρίων ξοδεύονται για το διαφημιστικό μπάλωμα των εργαστηρίων δεξιοτήτων χωρίς ούτε ένα ευρώ να φτάσει στα σχολεία.</p>
<p>Οι μισθοί των εκπαιδευτικών και όλων των εργαζομένων παραμένουν χωρίς την παραμικρή αύξηση.</p>	<p>ΕΝΩ</p>	<p>Ο τιμάριθμος έχει πάρει την ανηφόρα στα βασικά είδη κατανάλωσης, οδηγώντας στη φτώχεια ακόμη περισσότερα νοικοκυριά.</p>